

המאור שבתורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

כל הזכויות שמורות

שבת ט' תמוז התשפ"ה			
הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת	י-ם
19:28	20:19	21:15	
19:27	20:18	21:12	ת"א
19:30	20:21	21:16	חיפה
19:27	20:18	21:12	ב"ש

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי

פעם ניגש לרבינו **החיד"א** זצ"ל אדם והטרידו בשאלות קנטרניות. החיד"א השיב לו בסבלנות ובאורך רוח. אך דבר זה הרגיו את האיש והחל מטיח **דברים** קשים כלפי החיד"א כי הוא מזלזל בכבוד תלמידי חכמים...

החיד"א **ניסה להתנצל** בפניו ולפייסו, אך הלה לא אבה לשמוע ולהתפייס והמשיך להטיח דברי חרפות וגידופים. החיד"א שמע חרפתו ושתק ואף ציין זאת ביומנו: "ושתקתי ואמרת, זה יהיה **לכפרת עוונותי**" כמש"כ "כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו."

עיקר הדרשה של המוכיח הוא המוסר

אני מפחד כ"כ מן העבירות שהיצר אומר לי לעשות.
אני מפחד יותר מן המצוות שהיצר הרע נותן לי לעשות.

מידה זו למחול על כבודו ולהעביר על מידותיו היה נוהג ידוע של **אור החיים הקדוש** זצ"ל ומסופר שפעם אחת לאחר שדן אור החיים הקדוש שני בעלי דין החל **הנבט שחייב** על ידי הרב לחרף ולגדף את הרב בקולי קולות, לפליאת תלמידיו, לא נזף הרב באיש ואף לא גרשו מהבית ואף לא הטיל עליו חרם כאיש המבזה את רבו. הרב שראה בתדהמת תלמידיו הסביר: "יש לדון אדם זה לכף זכות, שכן נפשו מרה עליו על שיצא חייב בדין ולכן הוא מחרף,

אם אנהג כמותו ואנקום בו, יהיה מי שמפקפק באמיתות פסק הדין ויחשוב כי מקפיד אני על כבודי. ואילו כאשר אני מחריש הכל מבינים שפסקתי נכון".

מצווה יש לקיים ללא שינויים.

שתיקה היא אחת מהטיעונים שהכי קשה לסתור

לע"נרחל (רשל) אלבו בת קלרה ואליהו

מי שעוסק בתורה מובטח לו כי הקב"ה **מסיד כל דאגה** מעל כתפיו עול מלכות ועול פרנסה רק לשבת

ולעסוק בתורה והקב"ה נוטל מעליו את הכל וכי יש הבטחה טובה מזו?

הגאון גורמת שינאת חינוס!

לקנות דירה זה כבר לא חלום החלום של זוג צעיר שמתחיל את חייו הוא לרכוש דירה משלו. לשלם שכירות זה עול לא קטן, עם המשכנתא עוד איכשהו מתנחמים. וכך, לאחר החתונה, נכספה נפשנו **לגור בירושלים** עיר הקודש בדירה משלנו, אך בעיה קטנה העיבה על חלומנו המתוק. אין כסף.

שמענו על ניסים ונפלאות המתרחשים למי שתורם להחזקת מוסדות "אור החיים", ובפרט **ביום ההילולא** של "האור החיים הקדוש", והחלטנו כי גם אנו מעוניינים ב"נס", לראות את הישועה לנגד עינינו. ביום ההילולא תרמנו "מטר" לשיבה וביקשנו מהרב לברכנו ולהתפלל עלינו שנוכח לקנות דירה משלנו בירושלים. העובדה שלא היה לנו כסף לא מנעה ממני לתרום, כי האמנו **בזכות הצדיק** שפועלת ישועות. וכך באמת קרה. עוד באותה שנה קנינו דירת שלושה חדרים בירושלים! תשאלו אותנו איך? עד היום אנחנו לא יודעים, אבל דבר אחד ברור לנו – ברכתו של הרב **ראובן אלבו** שליט"א עבדה!

משפחת ח.ירושלים

המחזיק ביד תלמיד חכם זוכה לעושר ופרנסה.

היה מלך אכזר שכל נתיניו חיכו למותו או להדחתו מן המלוכה. יום אחד הכריז המלך להפתעת נתיניו שמהיום הוא משנה את דרכיו **ויעשה רק טוב**. וכך היה המלך הפך להיות כל כך טוב שנתיניו קראו לו המלך הנדיב. אחרי זמן מה אחד משרי המלך אור מספיק אומץ ושאל את המלך מה גרם לו להשתנות כל כך.

סיפר לו המלך: "יום אחד כאשר רכבתי ביער ראיתי **שועל** בורח מכלב, שנייה לפני שהשועל נכנס למחילה שלו, **הכלב** נשך את רגלו חזק וכנראה שבר אותה, עקבתי אחרי הכלב וכשהגענו לכפר הכלב נבח על אחד **האנשים** שזרק עליו אבן ושבר את רגלו. **הסוס** של האיש שהיה קרוב אליי נבהל ובעט בברכיו של האיש וריסק אותה תוך כדי ולאחר מכן רץ בבהלה לשדות שם נפלה רגלו למחילת השועל והסוס נפל ושבר את רגלו. " כך הבנתי שרוע רודף רוע ואם לא אשתנה משהו רע יקרה לי"

השר שהבחין במלך **שהפך רק מדי** החליט שהגיעה העת להדיחו מכיסאו, תוך שהוא מתכנן את ההפיכה לא הבחין בגרם המדרגות שלפניו, נפל ומת.

העולם מתנהל מידה כנגד מידה. תעשה טוב בסוף הוא יגיע אליך גם. (העירך)

אף אחד אינו מסכים שהבריות יספרו בגנותו, ויזכירו את מידותיו הרעות ומעשיו הלא טובים, ולכן יאמר כל אחד לעצמו "מה ששנוא עליך אל תעשה לחבד".

מעשה שבא אחד ממקורביו אל הבית ותוך כדי עמידה בפרוודור שמע את קולו המוכר של האדמו"ר **מאזרוב** כשהוא גונח עמוקות. **נתמלא האיש** דאגה וחש אליו כדי לברר מה קרה. סח לו רבנו: "לפני שעה קלה הגיע אלי פלוני השרוי בצרה גדולה אך אינו יודע להתפלל כדבעי וביקש ממני להתפלל בעבורו. והנה מכיון שאני עומד להתפלל תחתיו עלי **להתלבש בהרגשותו** ובסיבולותיו, עלי לכאוב את יסוריו ממש". והוסיף הרב: גם את האנחה שפלוני אינו יודע להיאנח אני צריך להוציא מעומק ליבי..."

תדיר היה מרן **הרב שר צ"ל** דבוק בבוראו, וענג רב היה לראותו, האיך מדבר עם אביו שבשמים כדבר בן אל אביו, בכל יום היה מדליק נרות לכבוד צדיקים כאשר פיו היה ממלמל ומתפלל על צערן של ישראל בחן נפלא, וכפי אשר נשמע רבות מפיו במתיקות בזה הלשון: "בורא עולם קום מכסא דין ושב על כסא רחמים". בשעתו כיהן מרן הרב שר צ"ל כר"מ בישיבת קלעצק, בראשותו של מרן הגאון רבי **אהרן קוטלר צ"ל**, ורבי **יחזקאל צ"ל** שימש שם כמשגיח. בצוק העיתים שקל רבי אהרן להעביר את ישיבתו לוולוז'ין, שם עמק שומם בנין הישיבה, לאחר סגירת הישיבה ע"י השלטונות. שלח רבי אהרן את מרן לשוחח על כך עם ראשי הישיבה דשם. הרעיון לא יצא לבסוף אל הפועל, ומרן שב לקלעצק. היה זה בערב שבת סמוך לשקיעת החמה ו**בוקשי הספיק** להקיץ עצמו לשבת.

תיכף זירז צעדיו לביתו של המשגיח צ"ל אשר נהג להשמיע שיחת מוסר בליל שבת, בביתו. כשנכנס מרן צ"ל אל הבית, הייתה השיחה כבר בעיצומה, כשראהו המשגיח צ"ל אמר: "עבד אברהם אנוכי". תמה מרן ותמיהו הנוכחים. נענה המשגיח ואמר: "רבי לייזר (כך כינה את מרן צ"ל) הגיע, הוא הגיע ממילוי שליחות מטעם ראש הישיבה. אספר לכם מה היה שם. הוא הגיע לאותו מקום ואמר: באתי לברר אם יש מקום להעביר לכאן את ישיבת קלעצק. שאלו: אתם ראש הישיבה? וכיון **דאיש אמת הוא**, אמר: לא. שאלו: אתם המשגיח? השיב: לא. שאלו: אם כן, מה תפקידכם? ואמר: אני ר"מ בישיבה ואמר שיעור לבחורים וראש הישיבה שלחני..."

משולח ביקר אצל עשיר להתרימו, נענה העשיר: שמונה עשרה פעמים **כבר הי אצלי** היום! נענה המשולח: מוטב שמונה עשרה פעמים לתת מאשר שמונה עשרה **פעמים לקבל...**

עובדה מעניינת התגלתה על הרב **אברהם פיש** צ"ל מאותה תקופה קשה אשר עברה על כלל ישראל היה זה באחת מן **סעודות המלוה מלכה** המפורסמת של הרב עת נערכה הסעודה בעיר פתח תקוה אחד הנוכחים הבחין ביהודי נכבד ומעניין הנראה רחוק בלבשו מהקהל החרדי שנכח במקום הלה שאלו מה לך ולרב פיש?

מה השאלה התפלא הלה הרי אבי היה מספר כי בזמן **השוואה כל אדם** אשר שהה בקרבת הרב אברהם פיש היה ניצול וכיצד לא אבוא לשהות בצילו של צדיק נסתר זה.

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

משולחן גבוה

פנחס בן אלעזר זכה לאריכות ימים יתירה, שהרי פנחס הוא אליהו וכמו שמובא בילקוט שמעוני וזה לשונו: פנחס הוא אליהו, אמר לו הקדוש ברוך הוא, אתה נתת שלום בין ישראל ובניו בעולם הזה, אף לעתיד לבא אתה הוא שעתידי ליתן שלום ביני לבין בני שנאמר "הֲיָה אֲנֹכִי שְׁלֹחַ לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנִּבְיָא וכו' וְהָשִׁיב לָב אֲבוֹת עַל בָּנִים וְלָב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם".

וזכה פנחס לכל זאת מפני שהעביר על מידותיו ושתק בשעה שהכלימוהו, וכדמצינו בדברי חז"ל שהיו השבטים מבזין אותו ואומרים, ראיתם בן פוטי זה, בן שפיטס אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים יהרוג נשיא מישראל!

ומה ענה להם פנחס, לא השיב דבר! שתק והעביר על המידות, ולכן זכה וקיבל את כל אותם שנים של עשרים וארבע אלף איש מישראל שנספו במגיפה, וכמו שדרשו רבותינו (חגיגה ד ע"ב) על הפסוק וַיֵּשׁ נִסְפָה בְּלֹא מִשְׁפָּט (משלי יג, כג), פעמים שמלאך המוות לוקח אדם מן העולם קודם שהגיע עתו וזמנו להיפטר, ואת אותם שנים שהיה צריך לחיות נותנים במתנה לתלמיד חכם שמעביר על מידותיו. וכיון שפנחס העביר על מידותיו ושתק, זכה לכל אותם שנים של הנספים במגיפה.

אולם אצל משה רבינו מצינו להיפך, כביכול, בגלל כמה מילים שאמר ולא הבליג על מידותיו מספיק (כפי דרגתו הגבוהה), שָׁמְעוּ נָא הַמַּוְלִים, נענש ולא נכנס לארץ על אף שודאי שישים ריבוא מישראל היו מוכנים לתת למשה רבינו מדינים והשנים שלהם כדי שיכנס עמהם לארץ, אך בגלל שהשיב תשובה והחסיר בהעברה על המידות, לא יכל לקבל שנים אלו. וסְבִיבֵי נִשְׁעָרָה מֵאָדָּה, מלמד שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם סביביו כחוט השערה (יבמות קב"א ע"ב).

ומכללם של דברים למדנו עד כמה צריכים אנו לעבד את מידותינו ולחיות מהמעבירים על מידותיהם, שאין קץ לשכרם.

בית שלום לכל בית ישראל

אחד באמצע ריב עם חבר שלו עצר מונית ושאל את נהג המונית, כמה יעלה לי מפה ועד למרכז? עונה לו הנהג: בשבילך 20 שקל. וכמה זה יעלה לי ביחד עם חבר שלי? עונה לו הנהג, אותו דבר 20 שקל, מסתובב החבר לחבר שלו ואומר לו: רואה?

אמרתי לך **שאתה לא שווה כלום**.

ניתן לחסוך ולמנוע הרבה צנמת נפש ולהביא הרבה אושר שמחת חיים ו**שיתוף פעולה**

אם בני הזוג היו מבינים את ההבדל המהותי ביניהם שהאיש הוא שכלי והאישה היא רגשית וזה מקור השוני.

כיסוי הראש מועיל נגד עין הרע

מקורבו הרה"ג רבי **שלמה כהן** הי"ו סיפר כי באחד הימים אשר נזדמן לו לבקר אצל הרב **פטיילון** שח לו רבי **יהודה ליאון** בתמימות באו הנה כמה בחורי ישיבה ושאלוני שאלה בלימוד נכנסתי לרגע לחדר ו**פרשתי ידי לשמים** ואמרתי רבש"ע! אל תביישני (אפשר כדי שלא יאמרו אם איננו למדן כיצד הגיע למדרגותיו) ופתחתי הספר **ומיד ראיתי** תשובה על שאלתם.

אם מבקשים ללמוד בשטחיות, אפשר לקחת את הגמרא או הספר ולהניח בחוץ והרוח מאליה תדפדף את הדפים.

לעילוי נשמות: נסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיאל בן לולויה, נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, מרים בת זוהרה, רפאל ואלבט בן קלרה, חכם יהודה בן חנה פרייז, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל ושמאל בן שמחה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אליעזר בן רגילה, שלום בן אורה מור, הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סבג, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמוי הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, דוד בן איהו, יעקב בן שרה ברסקה, חסיד מנשה בן רחמה **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

שני יהודים מטיילים ומגיעים ליד כנסייה, שניהם עניים ואין להם כסף, על כניסת הכנסייה רשום שמי שיבוא וימיר את דתו יקבל סכום כסף נכבד, אחד מהם לא הצליח להתאפק ונכנס פנימה, השני לא הסכים להיכנס על אף עניותו זה היה הכבוד האחרון שנשאר לו הדת שלו, ולאחר כשעה יצא חברו מהכנסייה לברוש בגדים אחרים ועם סכום כסף ביד, שאל אותו החבר שלו: נו, אז כמה קיבלת? ענה לו החבר: **אתם היהודים, רק כסף זה מה שמעניין אתכם!**

